

систем; розвиток місцевого самоврядування та стимулювання самоорганізації у розв'язанні питань місцевого значення; програми подолання депресивних територій; міжрегіональне співробітництво; підготовка управлінських кадрів та ін. Через інструменти та механізми державної регіональної політики забезпечується державне регулювання розвитку регіонів.

Отже, політика регіонального розвитку повинна враховувати типологію регіонів і передбачати надання підтримки й допомоги в ефективному поєднанні підходів до регіонального розвитку, пов'язаних із заохоченням розвитку села, зокрема забезпечення доступності державних послуг. Це має бути однією з чітко поставлених цілей регіональної політики та метою національної стратегії регіонального розвитку, яка передбачатиме спеціальні пом'якшувальні механізми й заходи, стосовно розбудови здібностей для ефективного використання ресурсів.

Список використаної літератури:

1. Збірник «Нова державна регіональна політика в Україні». — К.: Крамар, 2009. — 232 с.
2. Хвесик М. А. Стратегія соціально-економічного розвитку регіону (на прикладі Волинської області) : монографія / [М. А. Хвесик, Л. М. Горбач, Н. В. Вишнеська, Ю. М. Хвесик]. — К. : Кондор, 2004. — 376 с.]
3. Формування політики регіонального розвитку: досвід країн Центральної та Східної Європи в контексті вступу до ЄС. — К.: К.І.С., 2007. — 166 с.
4. Вакуленко В. М., Гринчук Н. М., Державна регіональна політика: Навч. посіб. — К.: НАДУ, 2007. — 112 с.

V. Karpov. Tools and technologies of regional development.

Summary

In this paper the theoretical and practical aspects of the formation and implementation of the state policy of regional development in Ukraine are researched. The classification of regions, instruments and methods of conducting state regional policy is defined.

Key words: "region", "regional policy", "regional development", "state regional policy".

Науковий керівник: Галунець Н.І., асистент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

Коробко Ю. В.

Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Кіфа В. В.

Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв, Україна

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАГАТСТВА ТЕРИТОРІЙ КРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Досліджено теоретичні аспекти збереження національного багатства територій країни, враховуючи регіональні особливості.

Ключові слова: національне багатство, збереження, раціональне використання, збалансований розвиток.

Важливою і невід'ємною складовою розвитку економіки є забезпечення раціонального використання національного багатства, враховуючи регіональні

особливості. Використання категорії національне багатство з метою вирішення важливих питань сучасної концепції відновлення та економічного росту, з метою вивчення джерел сучасної світової соціально-економічної кризи та можливостей її подолання на шляху логічного завершення ринкових перетворень при використанні соціально-орієнтованого вектору, можливо лише при умові поглибленого розуміння самої природи багатства, реальних структурних змін, що відбуваються у середині [1].

В умовах посилення глобалізаційних процесів змінюється роль такого макроекономічного агрегату як національне багатство, яке має постійно відтворюватись і примножуватись з метою задоволення потреб суспільства і розвитку національної економіки. Значимість національного багатства полягає у тому, що воно є передумовою наступних циклів розширеного відтворення національної економіки.

Зазначимо, що до складу національного багатства відносять і природні ресурси країни, що залучені до господарського обороту (земля, надра, вода, ліси, атмосфера, клімат). Таким чином масштаби, структура та якісний рівень національного багатства регіону аграрного сектора не залишаються незмінними. У процесі відновлення вони не тільки постійно змінюються і безперервно оновлюються. Тому з метою нарощування національного багатства великого значення набуває раціональне використання виробничого потенціалу підприємств, від яких залежать темпи зростання валового внутрішнього продукту і відповідно добробуту нації, фізичний і духовний стан людини.

Отже, важливу роль у зростанні національного багатства регіону відіграють природні ресурси за видами, що використовуються підприємствами аграрної сфери. А винищення природних багатств країни, як відомо, призводить до втрати їх значної частини, якою вже ніколи не скористаються майбутні покоління.

Природа створює натуральну основу існування суспільства, проте основним фактором існування людини виступає господарська діяльність, стимулом якої є суспільні потреби. Отже, у більшості випадків природно-ресурсний потенціал розглядається як сукупність природних ресурсів, які можуть використовуватися через господарську діяльність і мають динамічний характер зі зміною величини у процесі господарської діяльності на різних рівнях: глобальному, регіональному і локальному. Але більшої уваги потребує дослідження природно-ресурсного потенціалу саме на регіональному рівні, що дозволяє виявити потенційні можливості щодо забезпечення умов розвитку, екологізації виробництв, раціонального використання природних ресурсів за видами, як пріоритет у збереженні національного багатства регіону [2].

Таким чином, з метою забезпечення збалансованого розвитку, пріоритетними напрямками повинно бути раціональне використання природних ресурсів аграрного сектора, зокрема, природно-ресурсного потенціалу сільських територій, через відновлення його якісних складових. Науково-методичні засади здійснення програми природоохоронної діяльності держави полягають у адаптованому підході до формування мети природоохоронної

діяльності й системних засобів її досягнення. Основною метою природоохоронної діяльності повинна бути система, яка здатна адаптуватися від функцій реагування на події, що відбулися, до здійснення ефективного й дієвого контролю, запровадження відповідних запобіжних дій [2; 3].

Список використаних джерел:

1. Краєвський В.М. Облік аграрного потенціалу національного багатства: Моногр. / В.М. Краєвський – К: вид-во «Вік принт», 2015. – 440 с.
2. Вишнеvsька О. М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектора: теоретичні і практичні аспекти: [монографія] / О. М. Вишнеvsька, Н. В. Бобровська. - Миколаїв, 2015. - 180 с.
3. Борисова В. А. Відновлення природно ресурсного потенціалу АПК : економічні аспекти / В. А. Борисова. – Суми : Довкілля, 2003. – 372 с.

Yu. Korobko, V. Kifa. Maintenance of the national country of territories of the country: theoretical and practical aspects.

Summary

The theoretical aspects of preserving the national wealth of the country's territories, taking into account regional peculiarities, are researched.

Key words: *national wealth, conservation, rational use, balanced development.*

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Костирко П.Д.

*Магістр 1 курс факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
pavelkostyrko@gmail.com*

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНОГО ЗБЕРІГАННЯ ЗЕРНА У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Визначено проблемні аспекти аграрних підприємств, пов'язані зі зберіганням власної продукції. Розглянуто альтернативи зберігання зерна у сільськогосподарських підприємствах. Обґрунтовано можливість використання полімерних рукавів для зберігання зерна з метою підвищення прибутковості сільськогосподарських підприємств.

Ключові слова: *зерновиробництво, зернохосвище, елеватори, полімерні рукава, прибутковість.*

За сучасних умов господарювання забезпечення прибутковості сільськогосподарських підприємств можливе за умови не лише виробництва продукції, а і вигідної її реалізації. Так як найвищий рівень цін реалізації продукції спостерігається у певні періоди, то необхідною умовою є забезпечення її зберігання.

Практика показує, що основним виробничим напрямом вітчизняних сільгоспвиробників є виробництво зерна. Проблеми розвитку зернового господарства розглядаються у працях В. І. Бойка, О.Ю. Єрмакова, Л.О. Мармуль, П.Т. Саблука, В.П. Ситника, Л. М. Худолій, І.І.Червена та інших. Проте й досі залишаються недостатньо висвітленими питання пошуку